

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.5.24.
COM(2019) 236 final

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK,
AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

**A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos uniós stratégia végrehajtása terén elért
előrehaladás felülvizsgálata**

{SWD(2019) 184 final}

1. Háttér és bevezetés

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos uniós stratégia fogalom meghatározása szerint a környezetbarát infrastruktúra („zöld infrastruktúra”) a „természetes és félig természetes területek, valamint egyéb környezeti jellemzők stratégiai megtervezett hálózata, amelyet úgy terveztek és irányítanak, hogy széleskörű ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtására legyen képes. Zöld (vízi ökoszisztémák esetében kék) területeket és egyéb, szárazföldi (többek között part menti) és tengeri területeken található fizikai elemeket foglal magában. A szárazföldön a zöld infrastruktúra a vidéki és városi környezetben egyaránt jelen van.”

Az egyetlen célt szolgáló szürke infrastruktúrától eltérően a biológiai sokféleségnek kedvező zöld területek számos rendkívül hasznos funkcióval rendelkeznek, gyakran egyidejűleg, nagyon alacsony költségek mellett, és az emberek, a természet és a gazdaság javát szolgálják.

Az Európai Unióban a környezetbarát infrastruktúra alapja a Natura 2000 hálózat, és magában foglal még a Natura 2000 hálózaton kívüli természetes és félig természetes területeket, például parkokat, magánkerteket, sövényeket, növényzettel borított védelmi sávokat a folyók mentén vagy bizonyos jellemzőkkel és gyakorlatokkal rendelkező, struktúrában gazdag mezőgazdasági területeket, továbbá olyan mesterséges területeket, mint például a zöldtetők, a zöldfalak vagy az ökohidak és hallépcsők. Az egyedül a Natura 2000 hálózat által nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatások éves haszna a becslések szerint 300 milliárd EUR az Európai Unióban¹, de a környezetbarát infrastruktúra haszna ezt jóval meghaladja.

A biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia 2. célja szerint „a »zöld« infrastruktúra létrehozása és a romlásnak indult ökoszisztémák legalább 15 %-ának helyreállítása révén 2020-ra maradjanak fenn és javuljanak az ökoszisztémák és a szolgáltatásaik.” E 2. cél maradéktalan megvalósítása és a Natura 2000 területek kedvező védettségi helyzetének helyreállítása emellett akár 50 000, illetve 140 000 munkahelyet teremthet, évente akár 4,2 milliárd EUR, illetve 11,1 milliárd EUR értékű közvetlen eredményt hozhat, az ökoszisztéma-szolgáltatások pedig több előnnyel járhatnak².

A Bizottság 2013-ban elfogadta a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos uniós stratégiát³, hogy fokozza ezeket a gazdasági előnyöket az Európa természeti tőkéjébe való nagyobb arányú beruházások vonzásával a biológiai sokféleségre vonatkozó célkitűzéseinek 2020-ig történő elérése érdekében. Négy kiemelt munkafolyamat tartozik ide: a környezetbarát infrastruktúra előmozdítása a főbb szakpolitikai területeken; az információ javítása, a tudásalap megerősítése és az innováció előmozdítása; a finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés javítása; és a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó projektek kidolgozásához való hozzájárulás uniós szinten.

A stratégia szerint 2017 végére a Bizottság felülvizsgálja a környezetbarát infrastruktúra kialakítása terén elért haladást, és közzétesz egy tapasztalatokról szóló, a jövőbeli

¹ The Economic benefits of the Natura 2000 Network; 2013, ISBN 978-92-79-27588-3.

² Eftc, ECNC, UAntwerp & CEEWEB (2017) Promotion of ecosystem restoration in the context of the EU biodiversity strategy to 2020.

³ COM(2013) 249 final.

intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat is tartalmazó jelentést. A „Cselekvési terv a természetért, az emberekért és a gazdaságért” című közlemény⁴ szerint ez a felülvizsgálat további információkkal szolgál majd az uniós környezetbarát infrastruktúrába való stratégiai beruházások jövőjét illetően. Emellett hozzá fog járulni a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia végső értékeléséhez.

A felülvizsgálat áttekinti a stratégia négy kiemelt munkafolyamata során elért haladást, valamint az uniós és tagállami szintű kihívásokat egyaránt⁵, levonja a tanulságokat, és javaslatokat tesz a stratégia jövőbeli végrehajtására vonatkozóan.

2. Az előrehaladás értékelése és a kihívások

2.1. A környezetbarát infrastruktúra előmozdítása a főbb szakpolitikai területeken: előrehaladás és kihívások

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos stratégia hangsúlyozta, hogy biztosítani kell, hogy a környezetbarát infrastruktúra a területrendezés és a területfejlesztés szokásos részévé váljon és teljes mértékben integrálódjon az olyan szakpolitikák végrehajtásába, amelyek célkitűzései részben vagy egészben természetalapú megoldásokkal megvalósíthatók. A stratégia szerint a regionális vagy kohéziós politika, az éghajlatváltozási és környezetvédelmi politika, a katasztrófakockázat-kezelés, az egészségügyi és fogyasztóvédelmi politika, valamint a közös agrárpolitika lennének azok a fő szakpolitikai területek, amelyeken keresztül előmozdítható a környezetbarát infrastruktúra. A Natura 2000 hálózat területei és funkciói képezik az uniós környezetbarát infrastruktúra gerincét. A természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálata megállapította, hogy bár az irányelvek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia kulcsfontosságú eszközei, önmagukban nem képesek megvalósítani az Európa 2020 stratégiának a biológiai sokféleség csökkenésének megakadályozására irányuló célját. A „Cselekvési terv a természetért, az emberekért és a gazdaságért” című közlemény további intézkedéseket ír elő, például olyan útmutató kidolgozását, amely támogatja a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó projektek uniós szintű alkalmazását a Natura 2000 területek jobb összeköttetése érdekében, elősegítendő a természetvédelmi irányelvek célkitűzéseinek elérését, valamint közreműködve a biológiai sokféleséggel kapcsolatos egyéb uniós célok elérésében.

A környezetbarát infrastruktúra egyaránt megvalósítható a meglévő, biológiai sokféleségnek kedvező ökoszisztémák jó állapotban való megőrzésével, valamint a rossz állapotban lévő ökoszisztémák helyreállításával a Natura 2000 hálózaton belül és kívül egyaránt. A madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv értelmében a tagállamok kötelesek helyreállítási célkitűzéseket megfogalmazni és ilyen intézkedéseket kidolgozni az olyan Natura 2000 területek vonatkozásában, amelyeken a fajok és élőhelyek védettségi helyzete még nem kedvező. A megőrzési és helyreállítási prioritások regionális vagy nemzeti szinten történő megállapításában kulcsfontosságú eszközök a tagállamok által az élőhelyvédelmi irányelv 8. cikke értelmében kidolgozott, az intézkedések fontossági sorrendben történő végrehajtására

⁴ COM(2017) 198 final.

⁵ Lásd a kísérő szolgálati munkadokumentumot és a 2017-ben összegyűjtött információkon alapuló 28 országismertetőt.

irányuló tervek. Az intézkedések fontossági sorrendben történő végrehajtására irányuló tervek⁶ új formátuma lehetőséget ad a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó szélesebb körű intézkedésekkel kapcsolatos információk feltüntetésére.

A biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia 6a. intézkedése felszólítja a tagállamokat, hogy a Bizottság segítségével 2014-ig határozzák meg a stratégiai keret az ökoszisztémák szubnacionális, nemzeti és uniós szintű helyreállításával kapcsolatos prioritások megállapításához. A Bizottság 2014-ben közzétett egy tanulmányt, hogy segítsen a tagállamoknak a rossz állapotban lévő ökoszisztémák helyreállítására vonatkozó fontossági sorrend megállapításában⁷. Noha nemzeti és szubnacionális szinten kevés helyreállítási prioritási terv létezik⁸, folynak helyreállítási tevékenységek⁹, gyakran egyéb idevágó uniós jogszabályokra, például a víz-keretirányelvre és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvre adott válaszként. Fokozott erőfeszítésekre van szükség a nemzeti helyreállítási prioritási tervek végrehajtásához a 6b. intézkedés oly módon történő végrehajtása érdekében – a természetvédelmi irányelvek értelmében kiegészítve az intézkedések fontossági sorrendben történő végrehajtására irányuló terveket –, amely összhangban van az ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezésével és értékelésével (MAES¹⁰) foglalkozó uniós kezdeményezés módszertani megközelítésével, illetve az uniós jogszabályok értelmében előírt helyreállítási tevékenységekkel.

Számos tagállam nemzeti ökológiai hálózatokat vagy azokkal egyenértékű eszközöket hozott létre. A kifejezetten a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos célkitűzések vagy követelmények sok tagállamban megjelennek a biológiai sokféleségre és a természetvédelemre vonatkozó tágabb szakpolitikákban és jogszabályokban. Például számos, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégia és terv utal a környezetbarát infrastruktúrára (akár ezt a kifejezést használva, akár másik olyan kifejezést, amely ugyanezt a fogalmat takarja). A környezetbarát infrastruktúra emellett implicit módon az egyes ökoszisztémákhoz kapcsolódó eszközökben is szerepel, így például a tüzezlápokra vonatkozó ír nemzeti stratégiában. Ugyanakkor a német „környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó nemzeti fogalom¹¹” kivételével a tagállamok még nem fogadtak el kifejezetten a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos nemzeti stratégiákat. Mindazonáltal jelenleg folyamatban van néhány nemzeti stratégia kidolgozása (például Spanyolországban), illetve egyéb szakpolitikák és jogalkotási aktusok foglalkoznak – legalább közvetve – a környezetbarát infrastruktúrának a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos uniós stratégiában meghatározott fogalmával.

Az **uniós vízpolitika** tekintetében a természetes vízmegtartó intézkedések segíthetnek lelassítani a csapadékvíz áramlását, növelni a vízbeszivárgást, és csökkenteni a szennyezést természetes folyamatok révén. Az ilyen intézkedések a víz-keretirányelvben és az árvizekről

⁶ <http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/financing/docs/PAF%20format%20EN.docx>

⁷ <http://ec.europa.eu/environment/nature/biodiversity/comm2006/pdf/2020/RPF.pdf>

⁸ Németország, Hollandia és Flandria régió (Belgium).

⁹ Lásd a 2. lábjegyzetet.

¹⁰ Az ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezése és értékelése:

http://ec.europa.eu/environment/nature/knowledge/ecosystem_assessment/index_en.htm

¹¹ <http://www.bfn.de/bkgi.html>

szóló irányelvben megfogalmazott célkitűzések elérésére szolgáló költséghatékony megközelítések¹², emellett hozzájárulnak a biológiai sokféleség védelméhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. A tagállamok operatív és mezőgazdasági programjainak¹³ kidolgozásra során megtörtént a természetes vízmegtartó intézkedésekre vonatkozó útmutató kidolgozása¹⁴, valamint az uniós strukturális és mezőgazdasági alapok révén történő végrehajtásuk előmozdítása. Az operatív programok utólagos értékelése¹⁵ szerint történt ugyan előrelépés, de nagyobb erőfeszítésekre van szükség a stratégiai és integrált programok előmozdítása terén, illetve a nagyobb szabású környezetbarát infrastruktúra és a természetes vízmegtartó intézkedések tervezése előnyös lehet a vízminőség szempontjából, védelmet nyújthat az árvizek ellen, és hozzájárulhat a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzések megvalósításához. A MAES-szal kapcsolatos munka, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek, valamint az intézkedések fontossági sorrendben történő végrehajtására irányuló tervek révén információk szerezhetők a tervezési lehetőségekkel kapcsolatban az olyan multifunkcionális terек azonosítása érdekében, amelyek a legtöbb lehetőséget kínálják az ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtása szempontjából.

Az **uniós tengerügyi és halászati politika**¹⁶ tekintetében a környezetbarát infrastruktúra olyan eszköz, amely hozzájárul a part menti területek fenntartható fejlődéséhez. A tengeri területrendezésről szóló irányelv¹⁷ 5. cikke kitér a környezetbarát infrastruktúra alapelveire, és kimondja, hogy „a tagállamok [...] a környezeti állagmegóvás, a környezetvédelem és a környezeti állapotjavulás előmozdítására törekednek, ideértve a környezet éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességének javítását is”. A környezetbarát infrastruktúra azonban nem megfelelően jelenik meg a tengeri területrendezési tervekben, noha hozzájárulhatna az egészséges tengeri ökoszisztémákhoz, és jelentős előnyökkel járna az élelmiszergyártás, a rekreáció és az idegenforgalom, az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a partvonalra ható erők irányítása és a katasztrófamegelőzés szempontjából.

Habár a környezetbarát infrastruktúra fogalma nem jelenik meg a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben, a célkitűzései megfelelnek annak, mert az irányelv célja a biológiai sokféleség megőrzése, valamint a tiszta, egészséges és termékeny óceánok és tengerek biztosítása. A védett tengeri területek összefüggő hálózatának a 13. cikk (4) bekezdése értelmében való létrehozásával történtek erőfeszítések a tengeri környezetbarát infrastruktúra kialakítására. Az irányelv értelmében hozott intézkedések továbbra is csökkenteni kívánják a terhelést a tengeri környezet állapotának javítása érdekében határon átnyúló/regionális

¹² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52012DC0673>

¹³ https://ec.europa.eu/agriculture/rural-development-2014-2020_hu

¹⁴ European Commission (2014). EU Water Policy Document on Natural Water Retention Measures. WFD CIS Working Group Programme of Measures. https://circabc.europa.eu/sd/a/2457165b-3f12-4935-819a-c40324d22ad3/Policy%20Document%20on%20Natural%20Water%20Retention%20Measures_Final.pdf

¹⁵ [Evaluation of the contribution of Operational Programmes to the implementation of EU water policy](#)

¹⁶ COM(2014) 86 final.

¹⁷ A 2014/89/EU irányelv, HL EU 2014.8.28., L 257/135.

megközelítéssel, újonnan kidolgozott szempontok és módszertani előírások segítségével¹⁸. A környezetbarát infrastruktúra kialakítása segíthet megvalósítani ezt a célt.

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló uniós stratégia¹⁹ elismeri, hogy **az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás** kezelése szempontjából az ökoszisztéma-alapú megoldások és a környezetbarát infrastruktúra releváns megközelítést jelentenek. A stratégia 7. intézkedése az ellenállóbb szürke infrastruktúra biztosításának vonatkozásában konkrétan utal a környezetbarát infrastruktúrára. Nemzetközi szinten a biológiai sokféleségről szóló egyezmény²⁰ és a Párizsi Megállapodás²¹ értelmében hozott számos határozat kiemelte az ökoszisztéma-alapú megközelítések éghajlattal kapcsolatos előnyeit. Ugyanakkor lehetőség van további sinergiákra, tekintettel az éghajlatváltozásra visszavezethető természeti katasztrófák – például a szélsőséges időjárással kapcsolatos 2017. évi események, beleértve az erdőtüzeket, viharokat és árvizeket – gyakoribb előfordulására. Többet lehetne tenni annak hangsúlyozása érdekében, hogy a környezetbarát infrastruktúra számos előnnyel járhat az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szempontjából, közvetlenül például a szénmegkötés révén, illetve közvetve a környezetbarát infrastruktúrához kapcsolódó aktív közlekedés (például a kerékpározás és a gyaloglás) révén az energiaigény és a szennyezés csökkentésével, a hőszigetelés csökkentésével, illetve a zöldtetők és zöldfalak révén az épületek hűtési és fűtési igényeinek csökkentésével.

Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó uniós stratégia átdolgozása²² lehetőséget adott annak megvizsgálására, hogyan lehet még jobban előmozdítani a környezetbarát infrastruktúra létrehozását az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes társadalmak költséghatékony megvalósítása érdekében. Hasonló lehetőséget biztosít az uniós vízpolitika (a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv, a víz-keretirányelv és az árvízvédelmi irányelv) felülvizsgálata²³. Emellett meg lehet vizsgálni a Polgármesterek Szövetségével²⁴ vagy az ICLEI – Helyi Önkormányzatok a Fenntarthatóságért nevű szervezettel²⁵ való további együttműködés lehetőségét.

Jól ismert a **katasztrófakockázat-kezelés** és a környezet közötti szoros kapcsolat, amelyre az éghajlatváltozás hatása jobban felhívja a figyelmet. A 2015–2030-as időszakra vonatkozó, a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keretről szóló uniós cselekvési terv²⁶ kifejezetten elismeri a környezetbarát infrastruktúra lehetséges pozitív hozzájárulását a katasztrófakockázatok csökkentéséhez és a katasztrófavédelemhez. Az uniós katasztrófavédelem megerősítésére szolgáló mechanizmusok révén előmozdítható a környezetbarát infrastruktúra²⁷. Ezt még azonban konkrét gyakorlati intézkedések formájában is meg kell fogalmazni. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az **ökoszisztéma-alapú**

¹⁸ A Bizottság (EU) 2017/848 határozata.

¹⁹ COM(2013) 216.

²⁰ <https://www.cbd.int/ecosystem/>; <https://www.cbd.int/climate/>

²¹ <https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/the-paris-agreement>

²² COM(2018) 738.

²³ http://ec.europa.eu/environment/water/index_en.htm

²⁴ http://www.conventiondesmaires.eu/index_en.html

²⁵ <http://iclei-europe.org/about-iclei/>

²⁶ http://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/1_en_document_travail_service_part1_v2.pdf

²⁷ COM(2017) 773 final.

megközelítések, például a környezetbarát infrastruktúra, a természetalapú megoldások, az ökoszisztéma-alapú alkalmazkodás, a természetes vízmegtartó intézkedések és az ökoszisztéma-alapú katasztrófakockázat-csökkentési intézkedések költséghatékony szakpolitikai eszközök²⁸, de nem kerül sor a maradéktalan alkalmazásukra, és uniós szinten tovább kell erősíteni potenciáljukat.

Bár a környezetbarát infrastruktúra fogalma önmagában nem szerepel a **közös agrárpolitikában** (KAP), a jelenlegi KAP két pillére olyan eszközökről rendelkezik, amelyek a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó fellépést szolgálják, és a kialakításuktól és végrehajtásuktól függően hozzájárulhatnak a környezetbarát infrastruktúrához. A kölcsönös megfeleltetés rendszerében a védelmi sávokhoz és a tájképi jellemzőkhöz kapcsolódó jó mezőgazdasági és környezeti állapot magában foglalja a környezetbarát infrastruktúrát²⁹, de előnyei tagállamonként változnak. A KAP első pillére értelmében a 2015-ben bevezetett kötelező ökológizálás a környezet és az éghajlat szempontjából is előnyös lehet, az Európai Számvevőszék a közelmúltban azonban megállapította³⁰, hogy a jelenlegi végrehajtás mellett nem valószínű, hogy jelentős előnyökkel jár a környezet és az éghajlat, illetve különösen a biológiai sokféleség szempontjából. Ami a második pillért illeti, a tagállamok és a régiók a vidékfejlesztési intézkedések széles skálájából választhatnak az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos célkitűzések elérése érdekében, illetve a gazdálkodók területalapú támogatásban részesülhetnek, amelyet kiegészíthet a nem termelő beruházásoknak nyújtott célzott támogatás. Egyedi támogatás a biogazdálkodásra való áttérés vagy a biogazdálkodás fenntartása, illetve az élőhelyvédelmi irányelv, a madárvédelmi irányelv és a víz-keretirányelv rendelkezéseinek közvetlen végrehajtása céljából is odaítélhető³¹. Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) is nyújthat támogatást az olyan erdészeti intézkedések vonatkozásában, amelyek potenciálisan magukban foglalják a környezetbarát infrastruktúra kialakítását vagy fenntartását.

A tájképi elemeknek a művelt földterületeken való újbóli megjelenésére szolgáló ösztönzőkkel és az állandó gyepterületek hatékonyabb védelmével fokozható ez a hozzájárulás. A vidékfejlesztési programokhoz való hozzájárulásnak a víz-keretirányelv és az árvizekről szóló irányelv megvalósítása szempontjából történő utólagos értékelése értékeli a természetes vízmegtartó intézkedések használatát is, valamint azt, hogyan javítható ez a jövőben. „Az élelmiszer-ágazat és a mezőgazdaság jövője” című közlemény³² olyan innovatív eszközök használatát javasolja, amelyek képesek megerősíteni a meglévő környezetbarát infrastruktúrát.

Erőfeszítések történtek a környezetbarát infrastruktúra érvényesítésére **az uniós regionális politikában**: az Európai Regionális Fejlesztési Alappal (ERFA) és a Kohéziós Alappal

²⁸ <https://www.eea.europa.eu/publications/climate-change-adaptation-and-disaster>

²⁹ Jó mezőgazdasági és környezeti állapot, 1. és 7. állapot, lásd a szolgálati munkadokumentumot.

³⁰ <http://publications.europa.eu/webpub/eca/special-reports/greening-21-2017/en/>

³¹ [Key descriptive statistics on the consideration of water issues in the Rural Development Programmes 2014-2020](#)

³² COM(2017) 713 final.

kapcsolatos, a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó rendelkezések kimondják³³, hogy a fenntartható fejlődés – beleértve a környezetvédelmi követelményeket és a biológiai sokféleséget – előmozdítása horizontális folyamat. A tagállamoknak szánt útmutatóban³⁴ a Bizottság kiemeli, hogy a környezetbarát infrastruktúra és az ökoszisztéma-alapú alkalmazkodás a szürke infrastruktúrának és a földhasználat intenzív megváltoztatásának költséghatékony alternatívája vagy kiegészítő intézkedése.

Az **uniós makroregionális stratégiák**³⁵ hasznos platformot kínálnak a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó projektek tervezésére és végrehajtására, és közelebb hozzák egymáshoz az (uniós és nem uniós) országokat, a régiókat és az érdekelt feleket. A környezetbarát infrastruktúra az ilyen régiók fenntartható fejlődésének strukturális és funkcionális alapjává válhat. Ennek jó példája, hogy az alpesi régióra vonatkozó uniós makroregionális stratégia keretében 2017 októberében sor került egy, az alpesi környezetbarát infrastruktúráról szóló közös miniszteri nyilatkozat elfogadására.

Az **uniós városi politika** is előmozdítja a környezetbarát infrastruktúrát. Az „Uniós városfejlesztési menetrend³⁶ – Fenntartható földhasználat és természetesen alapuló megoldások” értelmében 2017-ben létrejött egy partnerség, és az innovatív városfejlesztési tevékenységek³⁷ keretében egy pályázati felhívás is várható, és ez a pályázat támogatást nyújt a városoknak az innovatív megoldások teszteléséhez a fenntartható városfejlesztéssel kapcsolatos kiválasztott témákban. A környezetbarát infrastruktúra már szerepel az Európa Zöld Fővárosa díj és a Zöld Levél díj odaítélési szempontjai között³⁸. A városi környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos ismeretek bővüléséhez hozzájárulnak a városi területeken végrehajtott természet-alapú megoldásokkal foglalkozó Horizont 2020 projektek³⁹ és a MAES EnRoute elnevezésű projektje⁴⁰ is. Az európai városok számos kezdeményezése városi és helyi szinten is a környezetbarát infrastruktúrára irányul.

Noha számos tanulmány⁴¹ igazolja a környezetbarát infrastruktúra és az emberi egészség közötti pozitív kapcsolatot, az **uniós egészségügyi politikában** a döntéshozók és az érdekelt felek nem használják széles körben a környezetbarát infrastruktúrát az egészségügyi problémák költséghatékony megoldásaként. A bevált gyakorlatokat bővíteni kell; ilyenek például a környezetbarát infrastruktúrával és az emberi egészséggel kapcsolatos holisztikus megközelítés előmozdítására irányuló finn kezdeményezések.

A környezetbarát infrastruktúra számos ökoszisztéma-alapú előnyt kínál, és így hozzájárulhat az újonnan létrehozott **energetikai infrastruktúra** társadalmi elfogadottságának növeléséhez. A helyi közösségek és földtulajdonosok körében népszerűek az élőhelyek fejlesztésének

³³ Az 1303/2013/EU rendelet 8. cikke.

³⁴ http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/legislation/guidance/

³⁵ Adriai- és jón-tengeri régió, alpesi régió, balti-tengeri és dunai régió.

³⁶ <http://www.urbanagendaforthe.eu>

³⁷ <http://www.uia-initiative.eu>

³⁸ <http://ec.europa.eu/environment/europeangreencapital/>

³⁹ Például Nature4Cities, GrowGreen, NAIAD, NATURVATION, UNALAB, Connecting és UrbanGreenUp.

⁴⁰ www.oppla.eu/EnRoute és <http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC110402>

⁴¹ Például vizsgálati jelentés a természet egészségügyi és szociális előnyeiről <http://ec.europa.eu/environment/nature/biodiversity/intro/>

különböző formái, például a villamos vezetékek alatt húzódó területek alacsony növényzettel borított élőhelyekké való alakítása, és ezek a megoldások csökkentik a növényzet fenntartásának költségeit a projektgazdák számára⁴². A megújuló energiaforrások hálózatával foglalkozó kezdeményezés olyan projekteket jutalmaz, amelyek kiemelkedő innovatív gyakorlatokat alkalmaznak a természet és a biológiai sokféleség védelme során, például az Elia és a Terna⁴³ projektjei. A hasonló gyakorlatok Európa-szerte bővíthetők, és a szabályozók ösztönözhetik bevált gyakorlatként való alkalmazásukat egyrészt a közös érdekű projektek időszerű végrehajtásának biztosítása érdekében a TEN-E kiemelt jelentőségű folyosói mentén, ami egy integrált, biztonságos, versenyképes és fenntartható belső uniós energiapiac előfeltétele, másrészt az uniós éghajlat- és energiapolitika célkitűzéseinek elérése érdekében.

Az **uniós közlekedéspolitiká** terén néhány példa tanúskodik ugyan a bevált gyakorlatok alkalmazásáról, de ezek még mindig túl elszigeteltek, és több erőfeszítésre van szükség egyrészt a biológiai sokféleség fokozásához a környezetbarát infrastruktúrának a TEN-T hálózat⁴⁴ mellett való használatával, másrészt a természet és a gazdaság szempontjából hasznos előnyök biztosításához, egyidejűleg fokozva az új közlekedési infrastruktúra társadalmi elfogadottságát. Ez magában foglalhatja a biológiai sokféleségnek kedvező területek fenntartását a TEN-T folyosók mentén vagy olyan konkrét struktúrák létrehozását, amelyek biztonságos átkelést biztosítanak a vadon élő állatok számára. Ezért fontos a tranzeurópai hálózatok és a környezetbarát infrastruktúra használata közötti szinergiák uniós szintű megerősítése, többek között az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz⁴⁵ projektjeinek ökológizálására szolgáló lehetőségek megvizsgálásával.

2.2. Az információ javítása, a tudásalap megerősítése és az innováció előmozdítása

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos stratégia felszólította a Bizottságot a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos tájékoztatás javítására és az információk további terjesztésére. A biológiai sokféleség európai információs rendszere⁴⁶, beleértve egy környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos könyvtárat⁴⁷, szélesebb körű hozzáférést biztosít a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos információkhoz. Folyamatban van az egyéb idevágó információs platformokkal való szinergiák kialakítása. A környezetbarát infrastruktúra konkrét szakpolitikai területekbe való integrálásáról szóló útmutatók (például regionális és kohéziós politikák⁴⁸, vízgazdálkodás és árvízvédelem⁴⁹, környezeti hatásvizsgálatok⁵⁰ és stratégiai környezeti vizsgálatok⁵¹) jelentek meg.

⁴² BESTGRID projekt, <https://www.bestgrid.eu>

⁴³ Lásd a kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumot.

⁴⁴ <https://ec.europa.eu/inea/en/ten-t>

⁴⁵ <https://ec.europa.eu/inea/connecting-europe-facility/cef-transport>

⁴⁶ <http://biodiversity.europa.eu/>

⁴⁷ <http://biodiversity.europa.eu/topics/green-infrastructure>

⁴⁸ http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/guides/2013/guide-to-multi-benefit-cohesion-policy-investments-in-nature-and-green-infrastructure

⁴⁹ <https://www.eea.europa.eu/publications/green-infrastructure-and-flood-management>

⁵⁰ <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>

⁵¹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/sea-support.htm>

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos tudásbázis fejlesztése annak a szélesebb körű intézkedésnek a része, amely biztosítani kívánja a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia 2. céljához szükséges tudásbázist. Az ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezésével és értékelésével (MAES) foglalkozó, 2013-ban indult uniós kezdeményezés módszertani útmutatást nyújt az EU-nak és tagállamainak az ökoszisztémák és szolgáltatásaik állapotának feltérképezéséhez és értékeléséhez. A negyedik, 2016-ban közzétett MAES-jelentés⁵² a városi környezetbarát infrastruktúrával foglalkozik.

A Bizottság „A környezetbarát infrastruktúrára és az ökoszisztéma helyreállítása: térinformatikai módszerek, adatok és eszközök” címmel közzétett egy jelentést⁵³, válaszul a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos stratégia azon felhívására, amely szerint felül kell vizsgálni „a döntéshozók számára elérhető, a zöld infrastruktúra megvalósítására vonatkozó technikai és térbeli adatok körét és minőségét”.

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és a Közös Kutatóközpont (JRC) támogatja a környezetbarát infrastruktúrát és a helyreállítást, és jelentéseket tett közzé a meglévő adatoknak és az új módszereknek a környezetbarát infrastruktúra szempontjából való használhatóságáról⁵⁴.

Az **uniós kutatási és innovációs politika** vonatkozásában a hetedik keretprogram (FP7), illetve 2014 óta a Horizont 2020 keretprogram támogatja a környezetbarát infrastruktúra szempontjából jelentős projekteket. A természetalapú megoldások alkalmazásával és értékelésével foglalkozó kutatási, innovációs és demonstrációs projektek révén lehetőség nyílik a beruházásokra. Ezt egészíti ki a szakpolitikai integráció, a mutatók kidolgozása, az információk megosztása, a promóció, valamint a vállalkozások és a társadalom felé történő nyitás, mert a természetalapú megoldások többszörös előnyeiről szóló bizonyítékok hozzájárulnak a környezetbarát infrastruktúra bővítéséhez és előnyben részesítéséhez. A kutatáson alapuló információk megosztására szolgáló Oopla nevű platform⁵⁵ és a ThinkNature hálózatépítési platform⁵⁶ elősegíti a támogatáshoz való hozzáférést.

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos stratégia emellett felszólítja a Bizottságot annak értékelésére, „hogya a technikai előírások, különös tekintettel a fizikai alkotóelemekre és folyamatokra, hogyan tudnak hozzájárulni a zöld infrastruktúrát támogató termékek »növekvő piacához«”. A környezetbarát infrastruktúrához kapcsolódó előírások lehetséges kidolgozása szerepel az Unió éves szabványosítási munkaprogramjában⁵⁷, és a Bizottság tanulmányt készített ezzel kapcsolatban⁵⁸. Az elkövetkező hónapokban folytatódik a munka, amelyben a releváns érdekelt felek és a szabványügyi szervezetek is részt vesznek annak értékelésére,

⁵² <http://biodiversity.europa.eu/maes> és <http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC101639>

⁵³ Estreguil, C. – Dige, G. – Kleeschulte, S. – Carrao, H. – Raynal, J. – Teller, A.: *Strategic Green Infrastructure and Ecosystem Restoration: geospatial methods, data and tools*, EUR 29449 EN, Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxemburg, 2019, ISBN 978-92-79-97295-9, doi:10.2760/36800, JRC113815.

⁵⁴ Lásd a szolgálati munkadokumentumot.

⁵⁵ <http://oopla.eu/>

⁵⁶ <https://www.think-nature.eu/>

⁵⁷ COM(2017) 453 final.

⁵⁸ http://ec.europa.eu/environment/nature/ecosystems/docs/green_infrastructures/GI%20Final%20Report.pdf

hogy szükség van-e új szabványokra a környezetbarát infrastruktúra elemeit illetően, és ha igen, mely elemek vonatkozásában.

2.3. A finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés javítása

Egy közelmúltbeli tanulmány⁵⁹ becslése szerint a környezetbarát infrastruktúrára fordított EU-finanszírozás összege a 2007 és 2013 közötti programozási időszakban körülbelül 6 579 millió EUR volt, és a legnagyobb hozzájárulás az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alaptól származik. A LIFE program konkrét támogatást nyújt a biológiai sokféleség, többek között a környezetbarát infrastruktúra céljára⁶⁰.

A 2014–2020 közötti időszakban a környezetbarát infrastruktúra további támogatást kap az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból a biológiai sokféleség, a természet és a környezetbarát infrastruktúra céljára elkülönített közvetlen támogatás részeként 3 700 millió EUR összegű beruházásokkal, valamint beruházásokra kerül sor számos olyan területen, mint az árvízvédelem, a víztisztítás vagy az épületek felújítása.

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos stratégia felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen lehetőségek vannak innovatív pénzügyi mechanizmusok kidolgozására a környezetbarát infrastruktúra támogatása és a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó projekteket kidolgozni kívánó személyek támogatására szolgáló uniós finanszírozási eszköz kidolgozása érdekében. A környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó projektek a természetitőke-finanszírozási eszköz⁶¹ keretében támogathatók; ez a pénzügyi eszköz a biológiai sokféleséggel és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással foglalkozó projekteket támogatja, és bevételt generál vagy költségmegtakarításokkal jár. Az első hitelmegállapodás aláírására 2017 áprilisában került sor⁶², és ez a megállapodás várhatóan jelentős előnyökkel jár a környezetbarát infrastruktúra és a természet szempontjából. 2018-ban három további intézkedés – köztük az Athénnek zöld infrastruktúra létesítésére nyújtott hitel – jutott el az aláírásig, és folyamatban van számos további idevágó projekt előkészítése.

Az Európai Stratégiai Beruházási Alap⁶³ (ESBA) és az új ESBA II rendelet célkitűzései (az ESBA több fenntartható és határon átnyúló projektet kíván támogatni, különösen olyanokat, amelyek hozzájárulnak a COP 21 éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseinek megvalósításához vagy az erőforrás-hatékonyabb, körforgásos és [közel] karbonsemleges gazdaságra való áttéréshez) közvetve ugyan, de szintén hozzájárulhatnak a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó projektek támogatásához.

A környezetbarát infrastruktúrát természetalapú megoldásokkal biztosító projektek és a Horizont 2020 keretprogram 2014–2015-ös pályázati felhívásaira reagáló helyreállítási tevékenységek 38,6 millió EUR összegű uniós társfinanszírozásban részesültek, és a 2016. évi felhívásokat követően ez további 68 millió EUR, majd 2017-ben további 73 millió EUR

⁵⁹ http://ec.europa.eu/environment/nature/ecosystems/docs/green_infrastructures/GI%20Final%20Report.pdf

⁶⁰ <http://ec.europa.eu/environment/life/index.htm>

⁶¹ <http://www.eib.org/products/blending/ncff/index.htm>

⁶² <http://www.eib.org/products/blending/ncff/project-examples/index.htm>

⁶³ <http://www.eib.org/efsi/>

nagyságú összeget jelentett. A BiodivERsA⁶⁴ „EKT-hálózat” projekt további 33 millió EUR összegű társfinanszírozást nyújtott a nemzeti ügynökségeknek a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos projektek céljaira 2015–2016-ban. Egyéb támogatási eszközök, például a strukturális alapok, ezt követően felhasználhatják a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos kutatás és innováció eredményeit, illetve a beavatkozás és a koherencia szempontjából nagyobb szabású célokat tűzhetnek ki, de erre még nem került sor.

Ez a felülvizsgálat arról tanúskodik, hogy nem történt meg a különböző uniós finanszírozási eszközökben rejlő lehetőségek maradéktalan kiaknázása, és továbbra is javítani kell a finanszírozási eszközökhöz való hozzáférésen. A biológiai sokféleséggel és a természettel foglalkozó koordinációs csoport keretében megkérdezett néhány érdekelt fél megjegyezte, hogy egy külön e célra létrehozott finanszírozási eszköz hiánya akadályt jelent. Javítani kell a meglévő lehetőségek ismertségét⁶⁵, és tájékoztatást kell nyújtani arról, hogyan kombinálhatók a különböző források a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó további stratégiai és integrált projektek vonatkozásában.

A környezetbarát infrastruktúrába való befektetés nagymértékben megtérül a magánszektor számára. A fejlesztők a környezetbarát infrastruktúra révén növelhetik a föld értékét vagy védelmet nyújthatnak az éghajlatváltozás hatásaival szemben, tekintve a sok ökoszisztéma által nyújtott szén-dioxid-tárolási, eróziós és árvízvédelmi szolgáltatásokat. Az ilyen lehetőségek kiaknázásának előmozdítása érdekében szükség van a környezetbarát infrastruktúrába való beruházások gazdasági megtérülésének számszerűsítésére vonatkozó útmutatóra. A „Cselekvési terv a természetért, az emberekért és a gazdaságért” című közlemény 1b. intézkedése⁶⁶ foglalkozik ennek szükségességével, és bizottsági útmutatást nyújt azzal kapcsolatban, hogyan integrálhatók az ökoszisztémák és szolgáltatásaik a döntéshozatalba.

2.4. A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos projektek kidolgozásához való uniós szintű hozzájárulás

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos uniós stratégia kiemelte, hogy a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos projektek uniós szintű támogatása fontos célkitűzés az olyan helyzetek elkerülésére, amelyekben a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos projektek végrehajtására csupán független kezdeményezésként kerülne sor, és nem lehetne kiaknázni a bennük rejlő lehetőségeket. Arra ösztönzi a tagállamokat és régiókat, hogy ragadják meg a környezetbarát infrastruktúra kidolgozására szolgáló lehetőségeket határon átnyúló/transznacionális szinten.

A tagállamokban csak néhány transznacionális kezdemény kidolgozása volt sikeres, ilyen például az Európai Zöld Öv⁶⁷ vagy a Duna alsó szakaszán megvalósítandó zöld folyósóra

⁶⁴ <http://www.biodiversa.org/>

⁶⁵ Lásd a Bizottság „Útmutató a természetbe és a környezetbarát infrastruktúrába történő, sok előnnyel járó kohéziós politikai beruházásokhoz” című útmutatóját.

⁶⁶ http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/action_plan/factsheets_en.pdf

⁶⁷ <http://www.europeangreenbelt.org/>

vonatkozó kezdeményezés⁶⁸. Az utóbbi kezdeményezés esetében a becslések szerint a helyreállított ártér hektáronként évente 500 EUR értékű ökoszisztéma-szolgáltatást nyújtott, és segített diverzifikálni a helyiek megélhetését.

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos, az egész EU-ra kiterjedő projektek támogatása esetében a meglévő eszközök elsősorban egyetlen tagállam területén végrehajtott projektekre összpontosítanak (az INTERREG kivételével), és saját eljárási követelményekkel és időkerettel rendelkeznek, ami nem könnyíti meg a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos, határon átnyúló projektek tervezését és végrehajtását.

Nagyobb általánosságban lehetőség van a környezetbarát infrastruktúrának kölcsönhatás-fokozó módon a stratégiai tervezési eszközökbe (vízgyűjtő-gazdálkodási tervek, Natura 2000 kezelési tervek, nemzeti levegőminőségi tervek, vidékfejlesztési programok és kohéziós politikai operatív programok) és a transzeurópai hálózatokba való további integrálására. Az ilyen tervek hozzájárulhatnak az egész Unióra kiterjedő környezetbarát infrastruktúra-hálózat létrehozásához.

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos stratégia megállapította, hogy a TEN-G (a környezetbarát infrastruktúra transzeurópai hálózata) „számtalán előnyökkel járna Európa néhány legismertebb ökoszisztémája ellenálló képességének és életképességének biztosítása szempontjából, ezen túlmenően pedig társadalmi és gazdasági előnyöket is vonna maga után”. Előírta, hogy a Bizottság készítsen tanulmányt, amelyben értékeli az uniós TEN-G kezdeményezések kidolgozásának lehetőségét, ami magában foglalja majd annak értékelését, hogy egy ilyen kezdeményezés milyen költségeket vonna maga után, és a gazdaság, a társadalom és a környezet szempontjából milyen előnyökkel járna. Az Európai Parlament⁶⁹, a Tanács⁷⁰ és a Régiók Bizottsága⁷¹ is támogatna egy TEN-G kezdeményezést.

2016-ban sor került a költség-haszon elemzés közzétételére⁷², és ez az elemzés megállapította, hogy a környezetbarát infrastruktúra stratégiaibb jellegű uniós szintű megközelítése nagyobb előnyöket biztosíthat minden befektetett euró tekintetében, mint a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó szakpolitika jelenlegi végrehajtása és a támogatások kiosztása (a költség-haszon arány több mint kétszer nagyobb lenne, mint a jelenlegi megközelítés esetében).

A „Cselekvési terv a természetért, az emberekért és a gazdaságért” című közlemény 12. intézkedése szerint a Bizottságnak útmutatást kell kidolgoznia, amelyben létrehozza az uniós szintű környezetbarát infrastruktúra további támogatásának stratégiai kereteit. Ez segít azonosítani az európai közös érdekű projekteket, amelyek fontossági sorrendjét meg kell

⁶⁸ <http://climate-adapt.eea.europa.eu/metadata/case-studies/lower-danube-green-corridor-floodplain-restoration-for-flood-protection>

⁶⁹ Állásfoglalás a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia félidejéről (2016. február 2.), § 29.

⁷⁰ Következtetések: A biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidejéről (2015. december 16.), § 30.

⁷¹ Vélemény: A többszintű kormányzás az EU 2020-ig teljesítendő, biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiájának népszerűsítésében és a nemzetközi aichi célkitűzések elérésében (2014. június 26.), § 53.

⁷² Lásd az 59. lábjegyzetet.

határozni megfelelő támogatással a jelenlegi többéves pénzügyi kereten belül, adminisztratív határokon átnyúló mértékben.

3. Következtetések és következő lépések

A környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos uniós stratégia kiemelte a környezetbarát infrastruktúra előnyeit, és lendületet adott a környezetbarát infrastruktúra kiépítésének az Európai Unióban. Különböző szinteken történt előrelépés, de vannak még kihívások, és tovább kell fokozni a környezetbarát infrastruktúra alkalmazását. A bizonyítékok arról tanúskodnak, hogy a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó stratégiai megközelítés uniós szintű alkalmazása még nem valósult meg, és meg kell vizsgálni a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó hatékonyabb keretek lehetőségét. A környezetbarát infrastruktúra megvalósítására gyakran csak kisebb léptékben kerül sor, a szürke infrastrukturális megoldások helyett alkalmazott zöld megoldásokban rejlő lehetséges gazdasági és társadalmi előnyök kellő felismerésének hiányában.

Tagállami szinten a MAES-megközelítéssel összhangban fokozott erőfeszítésekre van szükség a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos nemzeti stratégiák, illetve a rossz állapotban lévő ökoszisztémák helyreállítására szolgáló prioritási tervek kidolgozása és végrehajtása érdekében. Ez nagyobb szinergiát és kiegészítő jelleget biztosít a természetvédelmi irányelvek szerinti, az intézkedések fontossági sorrendben történő végrehajtására irányuló tervekkel, illetve a víz-keretirányelvvel és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvel.

A környezetbarát infrastruktúrának a megfelelő uniós finanszírozási mechanizmusokba való integrálása új lehetőségeket teremtett, de ezek kiaknázása továbbra is túlságosan korlátozott. Fokozott erőfeszítéseket kell tenni a környezetbarát infrastruktúra hatékony általános érvényesítésére a vonatkozó uniós szakpolitikákban és jogszabályokban. Fontos lesz a stratégiaibb jellegű megközelítés biztosítása és a jövőbeli uniós finanszírozási eszközök leghatékonyabb felhasználása a zöld infrastruktúra támogatása érdekében. Emellett javítani kell az ökoszisztéma-alapú szakpolitikák koherenciáját, többek között a meglévő kapcsolódó platformok jobb interoperabilitása révén.

Az uniós természetvédelmi cselekvési terv 12. intézkedésének végrehajtása és a környezetbarát infrastruktúrával foglalkozó uniós szintű projektek megvalósításának támogatásához nyújtott iránymutatás lehetőséget nyújt a környezetbarát infrastruktúra fogalmának további pontosítására (tekintettel azokra a megjegyzésekre, amelyek szerint néha nehezen érthetők az uniós fogalommagyarázat által lefedett egyes szempontok). Az iránymutatás továbbá konkrét példákat mutat be arra, hogyan kapcsolódik a környezetbarát infrastruktúra az ökoszisztéma helyreállításához. Célja segíteni optimalizálni a természetbe és a biológiai sokféleségbe való beruházásokat a jelenlegi többéves pénzügyi keret során, illetve szempontokkal járulni hozzá a 2020 utáni időszakra vonatkozó keretről folyó vitákhoz.

Emellett az ökoszisztémáknak és az ökoszisztéma-szolgáltatásoknak a döntéshozatalba való integrálására vonatkozó bizottsági iránymutatás⁷³ hozzájárul a környezetbarát infrastruktúra által nyújtott gazdasági, társadalmi és környezeti előnyök jobb figyelembevételéhez.

Ez ebben a jelentésben szereplő megállapítások illeszkednek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia értékelésébe és annak utánkövetésébe. Hozzá fognak járulni egyrészt egyéb kulcsfontosságú uniós szakpolitikák célkitűzéseinek eléréséhez olyan területeken, mint a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés, az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a katasztrófakockázatok csökkentése, a kohézió, valamint a fenntartható mezőgazdaság és erdőgazdálkodás, másrészt tágabb értelemben a fenntartható fejlesztési célokhoz.

⁷³ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm